

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הוא"ו חיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות יה' וחיבור זה גי' י"א"י דס"ג:

ה הו יה גי' י"א"י (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)
יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פע"ח דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

לג:

<p>זיווג חיצוניות דאו"א דגופא בגופא</p> <p>יאההיהה בכתר</p> <p>יאההיהה בחב"ד</p> <p>יאהלוהלים בז"ת</p> <p>יאהדונהי גי' נ"ך</p>	<p>לברר בירורי רפ"ח (2-3-4) של אתמוול</p> <p>מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'</p> <p>מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' אותיות</p> <p>יוד ה' ואו ה' מספר</p> <p>מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא</p> <p>מדרגה ב' שהיא ד' י' יה' יהו' יהוה</p> <p>סה"כ גי' רפ"ח</p>	<p>שַׁמֵּעַ יחוד ה הו יה גי' י"א"י דס"ג</p> <p>ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.</p> <p>ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א הכולל.</p> <p>ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.</p> <p>ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.</p>
--	--	--

ג) לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן נוק' של תמוול שלשום) מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה] **יוד ה' וו ה'** ועי"ז נק' שמו של שמע

ה) לע דשמע) כלים דמ"ן עם מ"ן נפש (מא"א) ו' ומנצפך ומנצפך וו ומנצפך ומנצפך גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא רוח (מאבא) וו **יוד ה' וו ה'** גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא מ"ז"ת דאימא מ' אותיות מספר ס"ג ו' אותיות **יוד ה' ואו ה'** נשמה (מאימא) **יוד ה' ואו ה'** גי' ע' מח"ס דאימא (מוח)

1. ע' הקדמה לק"ש בעמוד רצ (ל"ב ע"ב).

[לג:]

המשכת מוחין דקטנות לנוק' - עפ"י הסידור המודפס¹

יבוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק',
 דחג"ת ונה"י (קטנות) דאימא (מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמע, דהיינו:
 (עם) מוחין פנימים (דעיבור) דצ' להחלק של הנוק', דל' וצ' דצלם לקט', שהם ג' אלהים,
 עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלובשין בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הוי"ת ונקודותם כידוע.
 שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש גנה"י, החלק של הנוק', דנ"ר
 (קטנות), [דנפש] דנשמה (ישסו"ת), דב"ן, דמ"ה ודב"ן (תבונה)

נשמה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהוּ יְהוָהוּ

בינה
 אֱלֹהִים

חכמה
 אֱלֹהִים

חו"ג דדעת
 אֱלֹהִים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק', דו"ק (קטנות) דבירורים הנז' (רפ"ח), הכלולים בתוך
 הנוק' (תמול שלשום), העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
 הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א (כפועל, נעשה באחד).

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד קעה

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שח. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב (כנ"ל בהגהה עמ' קעז).

[לג:]

המושכת מוחין דקטנות לנוק' כלים חיצונים דזו"ק עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה¹

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים חיצ' דזו"ק, [דכחב"ד חג"ת גל"מ] דיש"ס
 [יוצר], דחג"ת ונה"י קטנות [מ]אימא [מז"ת דאימא מהע' השלישית של שמע], דהיינו:
 (עם) מוחין פנימים (דעיבור) דצ' כלים חיצ' דזו"ק, [דל"מ דיש"ס יוצר], דל' וצ' דצלם
 קט', שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכשין בהם, שהם ט' אהי"ה
 וט' היוו"ת ונקודותם כידוע. שהם היות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש
 כלים חיצונים דזו"ק, [דנרנח"י דנח"י [כחב"ד] ודנרנח"י דרוח גל"מ, יוצר], דנ"ר קטנות,
 [דנפש] דנשמה יססו"ת, [דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יס"ס]

חח"ן בג"ה דת"י

חו"ג דדעת
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים חיצונים דזו"ק, [דכחב"ד חג"ת גל"מ] דיש"ס [יוצר],
 דו"ק קטנות דבירורים הנז' גרפ"ח, הכלולים בתוך הנוק' לתמול שלשום, העומדת בהיכל
 אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
 הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [בפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד קעט

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שח. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש
 להמשיך לנוק' [שמע] אותם המוחין כמו לז"א [ישראל], אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כחב"ד חג"ת.
 ויש לכוין בהמשכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה
 שמות המוחין (ג' אלהי"ם לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתיחס לנה"י לעומת כחב"ד חג"ת.
 הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש [מובא כאן בעמוד רצ] מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' [שמע] פירושו
 כלים חיצונים דזו"ק, וכחב"ד חג"ת לז"א [ישראל] פירושו כלים פנימים ואמצעים דזו"ק, וכך סידרנו בכוננות
 עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה.

המשנת מוחין דקטנות לז"א - עפ"י הסידור המודפס

[לד.]

ישׁראל

ימין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת ל"מא, דפר' ו"ק קט"ז דיש"ס אבא, <דהיינו> (עם) מקיפי הל"מ [דיש"ס יוצר] (המלוכשים בהם, עם). מוחין דיניקה (המלוכשים בהם), שהם י"ה דאלהים דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות, שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקי' המלוכשים בהם, שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת, ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י <כחב"ד> ודנרנח"י דרוח לחג"ת, שהם ל"מ, יוצר, דרוח יניקה, [דנפש] דנשמה יססו"ת, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יס"ס יחידה דנרנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה

<p>נשמה דנרנח"י דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אהיה יהוה</p>	<p>חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>חיה דנרנח"י דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אהיה יהוה</p>
<p>נשמה דנרנח"י דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אהיה יהוה</p>	<p>חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>חיה דנרנח"י דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אהיה יהוה</p>
<p>מקיף דבינה (י"ד x ה"ה)</p> <p>הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה</p> <p>גי' ר'</p>	<p>מקיף דחסדים (י"ה דאלהי"ם דאלפי"ן) י"ד הא גי' כ"ו</p> <p>מקיף דגבורות (י"ה פשוט) יה גי' ט"ו</p> <p>גי' אל"י</p>	<p>מקיף דחכמה (י"ד x ה"י)</p> <p>הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי</p> <p>גי' ש'</p>

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דו"ק קטנות דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת ל"מ, יוצר דפרצוף ו"ק קטנות דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יס"ס [דחו"ב לחש וחזרה] [דנה"י] דבינה יססו"ת דז"א (ובר"ח גם דכתר):

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

ימשיך לתיבות ה' א' ה', בעמוד קפ

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שח. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב לנ"ל בהגהה עמ' קעז.

המושכת מוחין דקטנות לז"א כלים פני' ואמצ' דזו"ק עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה

[לד.]

ישׂרָאֵל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימים ואמצעים דזו"ק],

דכחב"ד חג"ת ל"מ, דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (יוצר), (דהיינו:

(עם) [מ' ול' כלים פנימים ואמצעים דזו"ק] דמקיפי ה"ל"מ [דיש"ס (יוצר)]. (עם) מוחין דיניקה (המלוכשים בהם), שהם י"ה דאלהים דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות, שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקי' המלוכשים בהם, שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת, ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דרנח"י כלים פני' ואמצ' דזו"ק, דרנח"י (כחב"ד חג"ת, שהם ל"מ, יוצר, דרוח יניקה), [דנפש] דנשמה יססו"ת, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יש"ס

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דז"ק (קטנות) דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י, [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימים ואמצעים], דכחב"ד חג"ת ל"מ, יוצר דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יש"ס [דחו"ב לחש וחזרה], [דנה"י] דבינה יססו"ת דז"א (ובר"ח גם דכתר) [העומד בהיכל אהבה דבריאה]:
יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש לעי' עמוד רצ"ג, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת וכלים פנימיים ואמצעיים דזו"ק. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביהד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש (עמוד רצב). עי' גם השרטוט בענין ק"ש (עמוד שח). וגם, לא נראה לחלק בין כלים חיצ' דזו"ק בברי' (שמע), לבין כלים פנימים ואמצע' דזו"ק באצי' לישראל. וכן נראה מנה"ש דף כ"ז ע"ב ד"ה ואח"כ, המושכת המוחין דקט' לישראל לבירורים של ז"א (בריאה).

[לה.]

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת (שע"ר ח"ב ש' ע"ו) ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מוחין דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מוי"ו דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה

(ב)
אלהינו
תקוה
בעל זמירות
המחזיקים

אימא [ותבונה]
מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א

אהיה
יהוה
אלף הי יוד הי
(לבג"ה דאו"א וישסו"ת)

(ג)
יהוה אלהינו
יהוה אלהינו

דעת (תרין מזלין)
מיו"ו דע"ב דדת"י [דחסדים]
דמ"ס דא"א

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
נוצר
יוד הי ואו הי
ונקה
(לדת"י דאו"א וישסו"ת)

(א)
יהוה אלהינו
יהוה אלהינו

אבא [ויש"ס]
מיו"ד דע"ב דחח"ן
דמ"ס דא"א

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
(לחח"ן דאו"א וישסו"ת)
(שע"ר ח"ב ש' ע"ו)

[לאימא ותבונה]

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי הנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע חסד דז"א, לכניסה
בכלי] חכמה דז"א.

[לתרין מזלין]

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע הוד דז"א, לכניסה
בכלי] גבורה דז"א.

[לאבא ויש"ס]

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון הנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע נצח דז"א, לכניסה
בכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שע"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים (דיניקה) לעלות מ"ן (עפ"י זה נראה שהבירורים והעליה, בפרצופי היניקה), כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממונו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' (דגדלות, בירידה) במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

ביוצר (מערכת הכ"ד שעות)

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח,
מחסדים דדעת דע"י, לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם
למזל ח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון ונקה מזל י"ג:

יוד הי ויו הי
ה"ח
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה

ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א

יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי

וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחב"ד * דאבא

* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקנ"ד ע"ב. [עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ו.]

[לה:]

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

אחד

א"ה ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה לאה [ורחל], ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א, שבה שם אדנ"י.

[זו"ן ב] אחדות גמורה יאהדוניה

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הוי"ה גז"א, מלובש בנוק' וד' אותיות אדנ"י נוק', ביה"ד המבצע, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחייה] שלו למו"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה י"א"ג דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ ש"ך ש"ך דינים דזו"ן הנכללים אח"כ¹ בה. ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה אלף דלת נו"ן יוד² שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י [דנש' וחייה] שלו עם הנוק' דז"א (תמול שלשום), [עם שברי הכלים] עם הרפ"ח ניצ' [עם זו"ן דקט"י³, מהיכל אהבה דברי'] אל הז"א ה"ינינו אבד"ו - מע"א דף צ' רע"א

מדרגה ז'	יוד ה' וי' ה'	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדרגה ה' וז'	יוד ה' ואו ה'	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, הנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מדרגה ג' וז'	יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדרגה ב' שהיא ד' י"ה יהו יהוה	י"ה יהו יהוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, הנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח		

יכוין לחבר זו"ן יחוד, ומתחברת רחל עם לאה⁴ יאהדוניה

1. עי' שם משמעון דף קס"א סע"א, המיתוק נעשה בנסירה (בתיבת באהבה).

עי' ש"ש ח"ג דף ל' ע"א אות צ'.

2. אדנו"ת מלא מראה על שלימות הנוק'.

3. עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין לשהבאנו בתיבת שמע.

4. עי' שע"ר ח"א ש' ע"ח.

עי' מע"א דף צ"א ע"ב. עי' בא"ל ח"א דף נ"ד סע"ב. החיבור לצורך נתינת כוח לאו"א לברר.

① גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס, מוחזין דהוי"ה ודנ"י עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יְאֱהִיָּהּ

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

② גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי יהוד דתבונה, ולהעלותו לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלי] בינה דז"א

לכאן מתחילה העליה לע"ב ס"ג דא"ק - רק מי שהבאנו בשמע ישראל עולים. יש לציין שלפני תחילת העליה בפועל, היינו צריך לכוין שקודם זו"ן מבררים בירורי או"א², אלא שסידרו כוונת הברור הזה רק לאחר כוונת העליה לאו"א, וכן בכל שאר הפרצופים. צריך תמיד להקדים את הברור לפני העליה

③ גם יכוין להעלות נשמת [וחיית³] זו"ן, והם [כל⁴] אותם המו' שנכנסו בת"י שמע ישראל, עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הברורים הנז', למז"ן לאו"א

עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד קעז

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אלהים

אלהים

אֱהִיָּהּ

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

אלהים

1. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ה ע"ב ד"ה גם יכוין. קודם, עליית הנוק' לאצ"י. אח"כ המשכת ה' אחרונה דמו"ס דא"א, כדי שיעלו לאו"א (כלומר, זה לא לצורך עליה לע"ס דא"ק), הרב מביא שעה"כ.
2. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ז ע"ב, קודם הברור ואח"כ העליה.
3. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ו ע"א.
4. ע"י שער"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין (בתיבת שמע), וה' אחרונה, ... שכולם נקראים מו' דיניקה.

[לו:] יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל
 <עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד קעז>

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

מקיף דבינה (יו"ד x ה"ה)
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה
 גי' ר

מקיף דחכמה (יו"ד x ה"י)
 ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י
 ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י
 ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י
 ה"י ה"י
 גי' ש

גבורות חסדים
 (י"ה פשוט) (י"ה דאלה"ם דאלפי"ן)
 יה יוד הא

גי' אל"י

למ"ן לאו"א

[לו:] וזה ע"י שיכוין גזה לפני כן שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א, שנפלו במקום זו"ן.
 ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] <מע"א דף צ"א ע"ב>.
 גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א, שנפלו במקומם.
 גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו.
 וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד ה"י ואו ה"י

יוד ה"י וי"ו ה"י

א"ה ה"ו ה"ה
 י"א ה"ה ה"ה

ומוציאים ה"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלו"ם ה"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים
 הנז'. ונמשכים המוחין הנז', עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים
 ומתלבשים בנה"י דעתיק <ע"י בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, וגם כמו מלך העולם>.

⟨פרק עליון - חב"ד⟩

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י
אֵלֶּהֶּיָוָה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א, מעורבת עם אור היצוניות דעתיק,
לחב"ד דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דהג"ת דא"א
אֵלֶּהֶּיָוָה

ויכוין לחמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז', מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א,
[¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

⟨פרק אמצעי - חג"ת⟩

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י
אֵלֶּהֶּיָוָה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א, מעורבת עם אור היצוניות דעתיק,
לחג"ת דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דהג"ת דא"א
אֵלֶּהֶּיָוָה

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז', מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א,
[¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

⟨פרק תחתון - נה"י⟩

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י
אֵלֶּהֶּיָוָה

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,
לנה"י דהג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דהג"ת דא"א (בפוח דפנימיות בלבד - עי' הגהה א')

אֵלֶּהֶּיָוָה

[לז.]

ולחמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,
ג"כ [¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

^אויכוין לחמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (בפנימיות דחיצ').
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א שייך רק לטיפה מלבר¹.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

ויכוין לחמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י² (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז
נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין
(ע"ח ש' אר"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

א. ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד
להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנז' בדרושי
ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת
השעורות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א,
ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי
היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

1. עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' עה"ל ח"ג עמוד 54 (176). עי' טבלה בעמוד שט.

2. עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.
עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, **דאצינויות דפנימיות, ופנימיות דאצינויות**, רוחא ברוחא (פנימי, כאן) דאו"א^א (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) ¹	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
א"ה ה"ה	א"ה ה"ה	א"ה ה"ה	א"ה ה"ה

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה [דכללות]. תוצאה דיהוד הנשיקין.

יוד ה"ה ויו ה"ה	(מערכת כ"ד שעות)
יְהוָה יְהוָה	^ב בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב [עם ה"ח],
יְהוָה	שהוא בחינת טיפת ההזרעה, והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:
יְהוָה יְהוָה	

כאן נעשה יהוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, עי' עמוד שיא) ויכוין לזווג ישו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י (צלמים) דיש"ס [ביסוד דכללות דאבא ויש"ס].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י (צלמים) דתבונה [ביסוד דכללות דאימא ותבונה].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה (אחד), מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב

לסיכום: ענ"ה - אחר. ש"ש אח"כ. עי' ענ"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב.

ועי' שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב.

1. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך זיווג ישו"ת א'.

2. עיין הגהות בסוף הספר, עמוד רצג [ל"ז ע"ב (א)].

העברת הטיפה, ואח"כ לידה א' ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [דג"ר¹] [לח:] דישסו"ת הא', וכל צל"ם כלול מו"ס שבו, דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל.

ויוורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית, עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', עה"ל ח"א-26) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ו[הם] מקיפים מחוץ לכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצל"ם. ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכל), שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל.

ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ג' דצל"ם. ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג).

ושארית המוחין שהם הנח"י (צ' דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם במ"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' ג' דצל"ם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

לח: ^א ביוצר אח"כ יכוין לזווג את אבא ואימא דחיצוניות דפנימיות בבחינת כלים החיצונים שלהם, ולהוציא ולהמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל: **לט:**

אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים פנימיים שלהם ולהוציא ולהמשיך משם ב' צלמי מוחין פנימיים דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל: **לט:** ביוצר יכוין להחזיר המוחין דל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפים:

ועפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - עי' הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד קעז

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

בינה

חכמה

הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה

הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי

הה הה

גבורות

חסדים

הי הי

יה

יוד הא

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר): ²[יכוין להחזיר את המוחין לנוק', ולהורידה לבריאה]

1. צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.
א. עיין הגהה בסוף הספר.
2. עי' שע"ר ח"ב ש' ק"א.

[מ:]

פנימיות דפנימיות

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין הגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנה"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דאו"פ דצ' דצלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

(*
אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה ויהוה
יהוה ויהוה

אהיה
יהוה

[מ:]

	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
ש' חכמה	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו	עתיק
ש' בינה	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו	נוק'
ש' חס'	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו	א"א
ש' גב'	אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו	נוק'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב חו"ג .
ועיין במש"ד בכוונת העמידה (ע"י עמוד שט, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן דחו"ב (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (ולצורך מנחה, גם דכלים אמצעיים)

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף יהוה יוד יהוה
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף יהוה יוד יהוה

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

אהיה	אהיהוהו	אהיהוהו
יהוה	יהוהוהו	יהוהוהו

חכמה	חסדים	גבורות	בינה
יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד
יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד

[מא.] לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן דחו"ב (בר"ח גם דכתר) דפרצוף חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (ולצורך מנחה, גם דכלים אמצעיים)

לג' כלי חסד דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי גבורה דז"א
א, אל, אלו, אלוה	יוד הא ואו הא	יהוה
אלוה	י יה יהו יהוה	אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד	יהוהוהו	אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מנס

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

1. ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דחיצוניות דפנימיות דז"א.
* וגם יכוין להמשיך ב' צלמי ו"ק דמוחין דאו"מ [לתוך] כחב"ד דאו"מ דז"א. ובעמידה [מזא] מתפשטין המו' דו"ק דאו"פ [דז"א], בו"ק דאו"פ דחו"ב [לו"ח] וכתר [ר"ח] דז"א, והחב"ד דמו' מקיפין לכחב"ד דאו"מ דז"א ומתפשטין הו"ק דמו' מקיפים בו"ק דאו"מ דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר כידוע). (לא לפי שעה"כ: או"פ-ק"ש, או"מ-עמידה).

חיצוניות דפנימיות (כלים חיצוניים) [מב.]

אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
מוח בינה דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח גבורות דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חסדים דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חכמה דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח בינה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חכמה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי	אלף הי ויו	אלף הי ויו	אלף הי ויו	אלף הי יוד	אלף הי ויו
אלף הי יוד הי	אלף הי ואו	אלף הי ואו	אלף הי ואו	אלף הי יוד	אלף הי ואו
אלף הא יוד הא	אלף הא ואו	אלף הא ואו	אלף הא ואו	אלף הא יוד	אלף הא ואו
אלף הה יוד הה	אלף הי וו	אלף הי וו	אלף הי וו	אלף הה יוד הה	אלף הה וו
מוח בינה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח גבורות דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חסדים דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חכמה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח בינה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חכמה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו	אלף הי וו	אלף הי יוד	אלף הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו	אלף הה וו	אלף הי יוד	אלף הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו	אלף הא וו	אלף הא יוד	אלף הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה וו	אלף הה וו	אלף הה וו	אלף הה יוד	אלף הה וו
לג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא	לג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי	לג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי	לג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי	לג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא	לג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא
אלף והא יוד והא	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	אלף והא יוד והא	יוד הה וו הה
אלף והא יוד והא	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	אלף והא יוד והא	יוד הה וו הה
אלף והא יוד והא	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	אלף והא יוד והא	יוד הה וו הה

[מב:] אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דפנימיות דחיצוניות דאו"א שניהם לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת ונה"י דפנימיות דחיצוניות דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר)

פנימיות דחיצוניות (אור פנימי¹)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

[מג.]

לג' כלים דבינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

לג' כלים דדעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלים דחכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

1. כאן מביאים אור פנימי. בג' אלקי, מביאים מקיפים (תפילין).

יכוין להשאיר המוחין והגרנח"י דחב"ד בחב"ד דז"א ושארית המוחין והגרנח"י דחג"ת
ונהי"מ, יכוין להמשיכם לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

[מג:]

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח גבורות דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הה ואו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם

יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

יכוין להשאיר המוחין והנרנח"י דחג"ת בחג"ת דז"א ושארית המוחין והנרנח"י דנהי"מ יכוין להמשיך לנה"י דז"א

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

מוֹחַ חֲכָמָה דֵאבֵא
כְּלוּל מַחּו"ב וַחּו"ג
יּוֹד הִי וַיּוֹ הִי
יּוֹד הִי וַאֲוֹ הִי
יּוֹד הֵא וַאֲוֹ הֵא
יּוֹד הֵה וּוֹ הֵה

מוֹחַ חֲסֵדִים דֵאבֵא
כְּלוּל מַחּו"ב וַחּו"ג
אֵלֶּף הִי וַיּוֹ הִי
אֵלֶּף הִי וַאֲוֹ הִי
אֵלֶּף הֵא וַאֲוֹ הֵא
אֵלֶּף הִי וּוֹ הִי

מוֹחַ בִּינָה דֵאבֵא
כְּלוּל מַחּו"ב וַחּו"ג
אֵלֶּף הִי וַיּוֹ הִי
אֵלֶּף הִי וַאֲוֹ הִי
אֵלֶּף הֵא וַאֲוֹ הֵא
אֵלֶּף הֵה וּוֹ הֵה

[מ.ד.]

מוֹחַ חֲכָמָה דֵאִימֵא
כְּלוּל מַחּו"ב וַחּו"ג
יּוֹד הִי וַיּוֹ
יּוֹד הִי וַאֲוֹ
יּוֹד הֵא וַאֲוֹ
יּוֹד הֵה וּוֹ

מוֹחַ גְּבוּרוֹת דֵאִימֵא
כְּלוּל מַחּו"ב וַחּו"ג
אֵלֶּף הִי וּוֹ
אֵלֶּף הֵה וּוֹ הֵה
אֵלֶּף הֵא וּוֹ הֵא
אֵלֶּף הֵה וַאֲוֹ הֵה

מוֹחַ בִּינָה דֵאִימֵא
כְּלוּל מַחּו"ב וַחּו"ג
אֵלֶּף הִי וַיּוֹ
אֵלֶּף הִי וַאֲוֹ
אֵלֶּף הֵא וַאֲוֹ
אֵלֶּף הֵה וַיּוֹ

לג' כלי נצח דז"א
יְהוָה
צִבְצִב צִבְצִב
צִבְצִב

לג' כלי יסוד דז"א
יְהוָה וְיְהוָה
שִׁינְךָ, שִׁינְךָ דְלֵת, שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד
שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד

לג' כלי הוד דז"א
אֱדֹנָי
ג צִבְצִב צִבְצִב
אֲוֹרָת

בק"ש דיוצר:

יכוין למספר רומח באופן זה
יּוֹד הִי וַיּוֹ הִי יּוֹד הִי וַאֲוֹ הִי יּוֹד הֵא וַאֲוֹ הֵא יּוֹד הֵה וּוֹ הֵה
ג' רל"ב

ועם י"ו אותיות שרשם
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
ועם ו' אלהי"ם דקטנות דאו"א

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
ג' רומח

הגהות מהסידור המודפס (העמודים לפי הסידור המודפס)

דף י"ב ע"א:

הקדמת פותח את ידך

פּוֹתַחַ גי' שע"ח מ"ה ס"ה. והכוונה הוא שיכוין להמשיך שפע משע"ח נהורין עילאין דא"א, לשם מ"ה דז"א ולשם אדנ"י דנוק'.

פּוֹתַחַ אֶת יַדְךָ יכוין לר"ת שם פא"י והוא מספר חיבור הוי"ה ואדנ"י שבהם ב' יודי"ן וזהו ידך וביניהם שש אותיות מספר ו' פתח נקודת חכמה וזהו פותח. והכוונה להמשיך שפע מיו"ד דהוי"ה חכמה דז"א ע"י ו' ת"ת כולל ו"ק ליו"ד דאדנ"י יסוד דנוק'.

פּוֹתַחַ אֶת יַדְךָ, יכוין לס"ת שם חת"ך שמספרו ב' פעמים רו"ח שהם ב' אחוריים דפרצוף חג"ת דישראל עם לאה העומדים עתה אב"א שכל אחור הוא מילוי אלהי"ם דיודי"ן, ויכוין להמשיך הארה לכל רוח משם מצפ"ץ העולה כמספר אלהי"ם דיודי"ן. ונלע"ד שלום פירוש הארה הנז' הוא להמשיך לכל מילוי אלהי"ם דכל אחור ממצפ"ך פ"ו אורות מספר אלהי"ם פשוט החסר מכל מילוי והם מוחין דפנים דאחור נח"י דכל אחור ויהיה אלהי"ם דיודי"ן שלם כמספר מצפ"ץ. ויכוין כי חילוף שם חת"ך בא"ת ב"ש הוא שם סא"ל שהוא מספר חיבור הוי"ה ואדנ"י. וכעד"ז יכוין באשרי של מנחה אלא שבמקום הארה שממשיך ממצפ"ץ ימשיכנה משם אלהי"ם דיודי"ן ועד"ז בתיבת ומשביע. וכוונת ס"ת דפותח את ידך דאשרי של קודם ובא לציון גואל הוא להמשיך הארת שפע ומזון מארבע יודי"ן דע"ב דחכמה דז"א כל אחת כלולה מי' העולים ת' ומן כ"ח אותיות דמלא דמלא דע"ב דחכמה הנז' הרי חת"ך, ועד"ז בתיבת ומשביע. ומשביע גי' חת"ך יכוין בו כנ"ל כי הוא מספר ב' פעמים רוח דב' אחוריים דפרצוף נה"י דז"א עם רחל להמשיך לכל רוח הארה משם מצפ"ץ כנ"ל.

לכל חי רצון יכוין כי ר"ת הוא רחל שהיא מספר ב' פעמים דמעה תרין דרגין שבה שהם ב' כחות הדין ש"ך ופ"ר המונעים הפרנסה הנמשכים מנצח והוד דחכמה, לחכמה דמלכות. ויכוין להמשיך הארה מרצון העליון שהוא ריבוע ע"ב דיסוד דאבא ואהי"ה דיודי"ן דיסוד דאימא להמתיק את רחל ואת ב' דמעות הנז'. גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות:

דף ל"ב ע"ב:

הקדמה לק"ש

ויאמר הק"ש שהיא מ"ע בדבור שהוא חמור ומעולה יותר, (ענ"ה ע"ח ע"א, נה"ש כ"ה ע"ב) לתקן בו פנימיות וחיצוניות דפנימיות דבריאה (10-12) {ופנימיות דפנימיות (פא"ה רפ"ט ע"א) דיצירה (17) ועשיה (25) (נה"ש כ"ז ע"א)} {ופנימיות [דפנימיות] דחיצוניות (חצי 5), וחיצוניות ופנימיות דפנימיות דאצילות.

גם יכוין (עיי' באתי לגני ח"א, דף מ"ח ע"ב) לקיים מ"ע לקרות ק"ש ויכוין ליחוד הק"ש כנז"ל. ויכוין כי ע"י מ"ע דק"ש להמשיך כח ותוספת גבורה לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות. גם יכוין כי ע"י מ"ע יהיה לו כח להעלות מ"ן (מע"א ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א ק"ח ע"ב. תו"ח צ"ד ע"ב.

ע"ח ח"ב כ"א ע"ב. דע"ה ט"ו ע"ד אות י"א) אלו ולהוריד המוחין. ויכוין לזווג לאו"א בבחינת חיצוניות שהם ישסו"ת. להמשיך מהם מוחין דיניקה לזו"ן, דהיינו לנוק' בתיבת שמע, ולז"א בתיבת ישראל. דהיינו מוחין דיניקה ועיבור מו"ק (תבונה), דו"ק (יניקה) דיססו"ת הנק' תבונה, בשמע לכלי החיצון שהוא נה"י (צ') דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא נקבה:

ובמלת ישראל מוחין דיניקה מג"ר (יש"ס) דו"ק (יניקה) דיססו"ת שיר אל חו"ג דכללות חו"ב. וג"ר אלו, חו"ב ודעת דתרין עטרין חב"ד דז"א שהם חג"ת דנשמה (היינו חב"ד. חב"ד דנשמה, היינו כתר-דרוש הדעת) לכלי [פנימי ו]אמצעי שהוא [כחב"ד ו]חג"ת (מ"ל) דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא ז"א.

ויכוין לברר ולהעלות מכלים דז"מ עם הרפ"ח ניצוצין המלוכשים בתוכם שהם הז"מ דז"ק דיי"ס דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן ועו"ר דאו"פ דאח' כחב"ד (גדלות). (ובערבית דפרצוף החיצון (ערבית) דבינה (עי פת"ע החדש ח"י עמ' צ"א ד"ה דבינה. שבערבית מתקנים רק בינה. ועי' ש"ש על ע"ח שער כ' פ"ט אות כ', זמרת הארץ דף א' ע"ב אות ד') דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דנוק' (ערבית) דז"א דבריא (ה) ובשחרית דפרצוף פנימי (שחרית) ואמצעי (מנחה) דשני פרצופי חו"ב לחש וחזרה. (ובר"ה גם דפרצוף הכתר) דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דז"א דבריא (ה). דהיינו ע"ב דמספר, שהיא מדרגה ז' מלכות דחסד, וס"ג דאותיות עם המספר דהיינו מדרגה ה' ז' ממלכות דגבורה וכ"ו, ומ"ה שהם מדרגה ג' ז' ממלכות ת"ת ונה"י, ורבו ע"ב דפשוט דב"ן שהיא מדרגה ב' שהיא ד'. ועם פנים דמלכות סך כולם גי' שם דשמע.

ובע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים דמ"ן שביסוד דאימא חמשה ידות דשם ב"ן שהם גי' ע' עם המ"ן (הם בחי' נפש. ויכוין להמשיך לנוק', מיסוד דאימא). וכח המעלה מ"ן מבחינת ההוא רוחא שביסוד דאימא שהם ג' ויין עם שם ב"ן שהם בגי' ע' והם בחינת רוח.

גם יכוין להמשיך לנוק' מז"ת דאימא כ"א כלולה מעשר שהם בגי' ע', ס"ג עם ו' אותיות דס"ג דאותיות מבינה דאימא ע"ה גי' ע' והם בחינת נשמה:

ובכללות כוונת שמע הוא כי שמע היא מלכות המקבלת אור דזווג החיצון דאו"א הנעשה להחיות העולמות, ואור זה מקבלתו מז"ת דאימא. וכיצא בה מקבל ישראל שהוא ז"א מחו"ג דאבא (שעה"פ) וגם מקבל ז"א מוחין דקטנות החסרים לו. ועי"ז מעלים זו"ן לאו"א מ"ן, ואז מתעורר אבא עילאה והוא הויה להעשות פרצוף אחד עם יש"ס. וכן עושה אימא שהוא אלהינו עם התבונה כדי להזדווג זווג פנימי ע"י הויה שהוא הדעת בכח הארה שמושכים ממקום עליון ומורידים שפע לאח' של אחד שהוא ז"א. וגם הוא מושך הארה ממקום עליון [לג]. לו ולדלת של אחד שהיא הנוק'. וע"י מסירת הנפש של קדוש השם בדלת של אחד, מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריא כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאצילות, ומזדווגים באחד (מע"א ע"א ע"ב. נה"ש י"ח ע"א, כ"ז ע"ב) ומעלים מ"ן לאו"א, ואז או"א מתייחדים בזווג בחינת חיצוניות שלהם ויורדת הטיפה שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות הד' מוחין דגדלות, ואור פנימי דו"ק שלהם מצד אימא מתלבש בו"ק דנה"י דתבונה שנצטננו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת שלה לפנות מקום לאור המוחין שייכנסו בהם, ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד אור מקיף, ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור מקיף

להיכל אהבה דבריאה אשר שם נעשה ג"ר כמו באצילות ע"י עשיה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף:

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א וחיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות יה וחיבור זה גי' י"א דס"ג:

ה הו יה גי' י"א (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)
יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פת"ע דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

א"ה מה שיש להבין כאן בכוונת מלת שמע הוא זה (גה"ש י"ז רע"ד). א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הז' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכות דכל הז"מ. עוד ב' כי איך מומשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. ועוד ד' צריך להבין כי הצלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א. ונשיב על ראשון ראשון והוא כי מה ש"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג [י"ז רע"ד] כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכות דכל הז' מלכות ולא בחי' המלך הז'. ועל מה ששאלנו כי איך מומשיכים מז"ת דאימא ואח"כ עוד מומשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה מומשיכים מז"ת דמל' דאימא ואח"כ מומשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו מומשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהז"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח ש"ט פ"ו ושי"כ פ"ה ופ"ו, ועל מ"ש כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' וכו'. יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל (דף ל"ה ע"ב, השד"ה אות ס"ב), וז"ל: ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו'. וכעד"ז במלת שמע בנוק', שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא, ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה דנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל' וצ' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' צ' ול' והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ' אבל בזה הצ' עצמה יש בהם צלם שלם מצד התבונה וצלם שם מצד היש"ס כנז"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב. המסדר י"א